

НОВЕ ЖИТТЯ

ОРГАН БРОВАРСЬКОГО МІСЬКОГО КОМІТЕТУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ,
МІСЬКОЇ І РАЙОННОЇ РАД НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Газета виходить з 17 квітня 1937 року

★ № 108 (7395) ★

Субота, 11 липня 1987 року

★ Ціна 3 коп.

Перебудова економіки — справа всенародна

СКЛАДНИК ЕФЕКТИВНОГО ГОСПОДАРЮВАННЯ

Квітневий (1985 р.) Пленум ЦК КПРС, XXVII з'їзд партії розробили широкую програму прискорення соціально-економічного розвитку, підвищення ефективності суспільного виробництва. Назвавши шляхи досягнення визначеної мети, партія підкреслила надзвичайно важливу значимість впровадження у виробництво досягнень науково-технічного прогресу. Необхідність цієї роботи зумовлює саме життя, бо ж підвищення продуктивності праці годі досягти, якщо користуватись застарілими методами господарювання.

Цю істину партійний комітет, адміністрація, колектив радгоспу імені Щорса усвідомлюють у всій повноті. Обговорюючи це питання на засіданні парткому в жовтні минулого року, ми дійшли одностайної думки, що для виведення виробництва на новий, вищий рівень, необхідно працювати в кількох напрямках, забезпечити індивідуальну відповідальність керівників підрозділів і спеціалістів за використання новітньої науки й техніки, прогресивних технологій, передових форм і методів організації й оплати праці. Так, головний агроном В. І. Кравченко відповідає за застосування досягнень науково-технічного прогресу в галузі рослинництва, головний зоотехнік А. М. Литовченко й головний ветлікар С. Я. Перехрест — у галузі тваринництва, а головний інженер А. М. Корявов — у галузі механізації. Звичайно, сьогодні ще рано говорити про якісь докорінні зміни в цій справі, але певних результатів уже досягнуто.

Завдяки цілеспрямованим копітким діям керівників, спеціалістів усіх ланок, рядових трудівників у тваринництві застосовано двозмінку, роботу за бригадним підрядом. А створення родильного відділення, застосування прогресивних методів вирощування молодняка дозволило в чотири рази зменшити його загинів. Подбали ми й про механізацію важливих технологічних процесів. Результати досліджень науковців широко використовують при кормозаготівлі. Це дозволяє одержувати якісні корми, зберігати їх тривалий час.

Незначні, але помітні позитивні зрушення на краще намітилися і в рослинництві. Чітко дотримання сівозміни, правильне використання органічних та мінеральних добрив, гербіцидів, районованих сортів дозволило підвищити урожайність культур. Особливо слід згадати про застосування інтенсивних технологій. Ще рік тому деякі спеціалісти скептично ставилися до них. Довелося парткомові втручатися й доводити їм, що на наших піщаних землях тільки використання інтенсивних методів землеробства дасть бажані результати. Сьогодні агітувати за це не доводиться. Люди переконалися в правильності взятого курсу, і тепер на всіх площах зернові вирощуються з суворим дотриманням усіх агротехнічних прийомів інтен-

сивної технології. Види на врожай непогані. Небезпідставно вважаємо, що одержимо не менше 40 центнерів пшениці з гектара, що на 10 центнерів більше середнього рівня минулої п'ятиріччя.

Важливого значення надаємо й розширенню взаємозв'язків з науковцями. Радгосп працює на довгострокових договорах із вченими Української сільськогосподарської академії, Немішаївського інституту картоплярства та українського НДІ розведення та штучного осіменіння великої рогатої худоби. Запропоновані ними технології дають непогані результати. Так, застосування стимуляторів росту, нових препаратів по боротьбі з хворобами та шкідниками картоплі дозволяють із року в рік одержувати по 220—240 центнерів крохмалистої з гектара.

І партком, і профком господарства в усій повноті усвідомлюють ту істину, що неабияким резервом у зростанні ефективності сільськогосподарського виробництва є підвищення кваліфікації рослинників, механізаторів, адже зрозуміло: класному спеціалістові до снаги вирішення справді вагомих проблем. Ось тому діяльності комплексних шкіл підвищення політичних, економічних знань та професійної майстерності ми приділяємо постійну увагу.

Однак було б не по-партійному запліщувати очі на недоліки. Ми знаємо свої упушення й прагнемо ліквідувати причини їх виникнення. Не налагоджено ще в нас чіткої взаємодії зі спеціалістами МАНУ, а також зв'язків з колективами передових підприємств області, республіки. Це істотний прорахунок, адже рішенням бюро міськомкму партії наш радгосп названо базовим господарством району по втіленню у виробництво досягнень НТН. Ібоки що не можемо сказати, що виправдали надії партійного органу.

Ми вважаємо, що серйозною виною парткомуні є й те, що колектив майже не відчуває допомоги від членів товариства винахідників і раціоналізаторів. Боязко беремося ми за розв'язання проблем, пов'язаних із збереженням продукції, і зокрема картоплі, хоч такий досвід у передових господарствах республіки вже є. Можна назвати й інші недоліки. На те, щоб позбутися їх, і спрямовуємо зараз зусилля всіх комуністів, працівників господарства. І тому, ставлячи перед собою мету — завершити до 70-річчя Великого Жовтня завдання двох років по виробництві і реалізації державі всіх видів продукції, далі піднести ефективність сільськогосподарської галузі, ми пов'язуємо її із планами роботи по впровадженню досягнень науки й техніки. І це виправданно, бо тільки таким шляхом мусимо йти в час прискорення, час перебудови.

В. ТЕТЯНИЧ,
секретар парткому радгоспу імені Щорса.

ПРАВОФЛАНГОВІ ЗМАГАННЯ

На заводі будівельних виробів знають і шанують кращих виробничників. До таких людей належить і Надія Петрівна Дубина. Зварюючи арматуру для бетонних конструкцій, вона чітко дотримується технології цього процесу, а значить гарантує надійне з'єднання металу. Передовій трудівниці присвоєно звання ударника комуністичної праці.

На знімку:
Н. П. Дубина.

Фото М. Семинога.

НОВИНИ

ДЕМОНСТРУВАТИМЕТЬСЯ НА МІЖНАРОДНОМУ ЯРМАРКУ

Продукція колективу Броварського дослідного заводу обладнання «Факел» — серійна установка УД-209 для наплавлення циліндричних поверхонь сільськогосподарських машин — буде представлена у павільйоні Радянського Союзу на Міжнародному промисловому ярмарку у Дамаску (Сірія).

Ще дві діточки установки УД-209 вже підготовлено для відправки на традиційний осінній ярмарок у Лейпциг та Національну виставку СРСР у Ханой (В'єтнам).

Відновлення деталей методом наплавлення значно подовжує строк їх служби, економічно вигідно. Є всі підстави сподіватися, що ефективність і надійність в експлуатації цього перспективного обладнання броварчан викличуть широкий інтерес у представників споріднених фірм багатьох країн світу.

А. МЕЛЬНИК,
старший держінспектор по якості Міністерства зовнішньої торгівлі СРСР.

«НОВЕ ЖИТТЯ» НАДХОДИТЬ У КІОСКИ

Для тисяч трудівників Броварщини міськрайонна газета «Нове життя» стала добрим другом і порадником, адже саме з неї дізнається вони про найцікавіші події з життя міста й району. Але в період минулорічної передплатної кампанії чимало громадян з різних причин не передплатили «міськрайонку». Тому на численні прохання читачів з перших днів липня «Нове життя» тепер реалізується й через кіоски «Союздруку» в різних мікрорайонах міста.

ШВИДКО, СМАЧНО, ДЕШЕВО

Великим попитом користується у Броварчан продукція філіалу кооперативного кафе «Наталка» — смажені пончики, обсипані цукровою пудрою.

У павільйоні, що розташований на розі вулиць 50 років ВЛКСМ та Короленка, їх виготовляють у вільний від основної роботи час П. Г. Уткін та І. С. Пантелюк.

В. СОЛОШЕНКО,
головний інженер-технолог комбінату громадського харчування.

„КРАСИВИМ ХОЧУ БУТИ...“

У одному з павільйонів дитячого садка, куди ходить моя донька, після дев'ятнадцятої гомінливого. Облюбували його підліткі будинків, що поблизу. Здавалося б, що тут поганого, сидять хлопці, курять, розмовляють. Так, сидять. Так, курять. Так, «розмовляють». Саме останнє й привернуло мою увагу. Шестити семи-класники так і сипали... нецензурними словами. Не зупиняло їх те, що неподалік гуляли батьки з дітьми, що був день, навколо було весняне цвітіння...

Як зрозуміла пізніше, сьогодні серед молоді так спілкуватися... модно. Мабуть, і ви помічали, що жаргон подвір'я зараз у великій пошани навіть у тих компаніях, де є дівчата. Останні теж сміливо демонструють свої знання мови вуличної. А раніше у присутності дівчини, жінки вважалося непристойним сказати будь-яке грубе слово, а не те, щоб смакувати з

ними щось «солоненьке». Внутрішня культура людини. Культура спілкування. Вчинки. Вони тісно пов'язані. А чи можна вважати молоду людину культурною, вихованою, якщо...

Якось їхала з Києва. Автобус був переповнений. На передньому сидінні вощідали двоє хлопців. Вони байдуже дивилися у вікно. Поруч стояли дві бабусі та жінка з дитиною.

— От яка зараз молодь лішла, — почав обурюватися хтось у салоні. — Місця не вступити.

— А що їм зробиш, совісті у них немає, сидять та й все! — підхопили жінки.

Поки велися обвинувачувальні розмови... автобус доїхав до Броварів.

У одному з інтерв'ю, яке дав Святослав Реріх журналістам під час своєї недавньої поїздки

до Радянського Союзу, він сказав, що всі наші вчинки несуть відбиток наших думок. І це: багатство — це наш внутрішній багаж, те, в чому наша цінність, що ми можемо і повинні розвивати в собі.

НА ТЕМИ МОРАЛІ

Так ось про думки-вчинки підлітків. Чи не породжена більшість з них бездуховністю? Не може не хвилювати те, що сьогодні вони, підлітки, більш турбуються про свою зовнішню красу, ніж внутрішню. Не так часто ви побачите тих же шести-семикурсників у читальному залі. Ні, вони сюди приходять, але тільки тоді, коли щось потрібно по шкільній програмі. Упевнена, більшість так і не побува-

образотворчого мистецтва. Знаю, мало, дуже мало серед школярів тих, хто вмів одержувати насолоду від концертів класичної музики.

У одній з книжок Наталії Ільїної дуже сподобалася думка автора про те, що книжки, музика, живопис — це істинні і надійні друзі людини на все життя. З ними легше переносити будь-які негоди. «Загинуло те й загинуло інше, але залишилися книжки, музика, живопис. І той, хто вмів цим насолоджуватися, вистоїть, не пропаде». Потрібно лише розвивати в собі цю потребу до прекрасного, розвивати свій інтелект.

В одному шкільному таборі відпочинку та праці якось нещодавно побачила розклад днів на сезон. Програма була насиченою. Планувалося відвідування кінотеатрів, ко-

лективне купання в Десні... Про духовну їжу підлітків чомусь забули.

Школа. І досі згадую наш позакласні години. На них ми знайомилися з творчістю відомих художників, композиторів, поетів. Шкільний програвач зачаровував музикою Чайковського, Бетховена, Вівальді. Участь у підготовці цих «часів» брав кожен з нас, шестикласників.

...Підлітки сиділи у павільйоні. У своїх висловах не соромилися. А мені подумалося, якими чоловіками вони стануть? Чим наповнюватимуть взаємодносини у своїй сім'ї? Якими виховують дітей своїх? Майбутні тата, мами...

«Красивим хочу бути...» Це природне бажання кожної молодої людини. Тільки я, перш за все, за красу духовну.

С. ПОТУРНАК.

А ВТОР доповідної записки, адресованої парткомові радгоспу «Бобрицький», — ветеран війни, праці, член КПРС Г. Н. Назмієв називав речі своїми іменами. З вини бригадира тваринницької ферми № 2 І. Я. Яголи, писав він, допущено немало порушень виробничої й фінансової дисципліни. Замість того, щоб боротися з розкрадачами народного добра, керівник сам ступив на злочинну стежку — крав із ферми корми.

Звичайно, такий сигнал не міг не викликати стурбованості і в адміністрації. І в парткому. На його засіданні для перевірки наведених прикладів було вирішено створити комісію на чолі з юристом радгоспу членом партії І. В. Нікуліним. Навіть перше ознайомлення її членів зі станом справ на фермі дало підстави стверджувати: автор доповідної був правий, адже безгосподарність на фермі так і вилюпувалася через виня установлених норм і порядків. І винним у цьому був, насамперед, І. Ягола. Його безвідповідальність і безконтрольність, здавалося, не мала меж. Тільки в січні нинішнього року при відправці великої рогатої худоби на м'ясокомбінат встановлено розходження у вазі тварин із виходом м'яса на 178 кілограмів. Того ж місяця здані на м'ясокомбінат п'ять голів ВРХ вагою 908 кілограмів і вартістю 2.553 кар-

бованці були прийняті за мізерно малу суму — 369 карбованців. Але такі втрати не стурбували бригадира. Невимогливість керівника, відсутність сумлінного ставлення членів колективу до виконання обов'язків призвели до загибелі 15 телят. Більше того, І. Ягола став на шлях

до наживи. Ягола в травні нараховує собі ніби за виконання обов'язків скотаря 64 карбованці 50 копійок. Тим самим він знову грубо порушив фінансову дисципліну, адже за роботу за сумісництвом йому належало мати тільки 30 карбованців. Більше того, навіть партійні внески з одержаних

Визнано також неможливість його перебування на займаній посаді. Такою була розплата. Для чого я розповів цю історію, що аж ніяк не занесеш до активу нашої партійної організації? З метою показати, що процес перебудови передбачає перебудову й свідомості людей, і насампе-

рше видно: посади доручилися йому відповідальні, але справжнього належного контролю за ставленням до обов'язків так і не було. Важко сказати, коли саме, при перебуванні на якій із посад переступив він ту незримую межу честі і безчестя, покотився по похилій площині байдужості і рвництва. І навіть тоді, коли партком спробував припинити це падіння, оголосивши Яголі догану, а потім і сувору догану, давши час на виправлення становища, було вже пізно. Вірус безвідповідальності вразив душу, змусив поступитися ідеалами й переконанням, взятися за задоволення власних споживальських потреб. А тривати так довго не могло. Рано чи пізно приходить час, коли розбиваються ілюзії.

Не знаю, чи вистачить у Івана Яковича сили волі перебороти себе, чесно працюючи спокуювати провину перед товаришами. Це покаже час. Але знаю точно: для парткому радгоспу, всіх комуністів ця неприваблива історія, яку інакше ніж надзвичайним випадком не назвеш, послужить уроком, змусить іншими очима оцінити своє місце і роль у житті колективу, відчути відповідальність за приналежність до партії Леніна.

В. ЗБАНКО,
секретар парткому радгоспу «Бобрицький».

ПАРТІЙНЕ ЖИТТЯ: АВТОРИТЕТ І ЧЕСТЬ КОМУНІСТА

КУТ ПАДІННЯ

одержання наживи. Без будь-яких підстав він нараховував гроші окремим особам. Ті, звичайно, не залишалися в боргу і віддячували Іванові Яковичу десятком — другим карбованців за доброту душі. А «добра душа» розперізувалася все більше. «Зайва копія нікому ще не завадила», — розмірковував бригадир і без будь-яких докорів совісті нараховував у квітні нинішнього року заробітну плату Г. К. Жовнодій, маючи на меті й собі одержати децицю. І отримав — Ганна Кіндратівна зізналася, що із 120 карбованців вона половину суми віддала Яголі. І наступного місяця знову вручила йому 20 карбованців незароблених грошей, хоча ні в березні, ні в квітні не працювала зовсім. Не маючи сил втамувати своє прагнення

сум цей керівник не платив.

Не тільки грошима, а й кормами І. Я. Ягола не гребував. 20 травня він у черговий раз завіз додому два туюки соломи для годівлі худоби. А її завів чимало: дві корови, два бички, двоє поросят, мале теля. Живність потребувала кормів. А де ж їх найпростіше взяти, як не на фермі. Тут тобі й солома, тут і сухе молоко...

Звичайно, на засіданні парткому, де розглядалися результати перевірки доповідної записки, а потім і на партійних зборах комуністи дали принципову оцінку діям злодія-керівника. Партійні збори затвердили рішення парткому про виключення І. Я. Яголи з рядів КПРС за дії, не сумісні з поведінкою члена партії.

ред комуністів. Збитки, яких завдав колишній комуніст І. Ягола радгоспові, не мали. Але значно більшою є моральна шкода, бо нечесні, безвідповідальні дії людини з партійним квитком компротметували партійну організацію, зневірювали чесних трудівників у правильності принципу соціальної справедливості.

А ще випадок із виключенням із партії колишнього керівника змушує нас іншими очима глянути на добір, розстановку кадрів, яким доручаємо працювати з людьми, посилили вимогливість до них.

Робітник, бригадир ферми, голова виконкому Бобрицької сільської Ради народних депутатів, зоотехнік відділка, бригадир ферми. Такий шлях пройшов І. Ягола на виробництві. З цього пере-

РІШЕННЯ
XXVII З'їзду КПРС
— У ЖИТТЯ!

Руда на транспортері

Мурманськ. Прискорить транспортування руди з кар'єру на фабрику Ковдорського гірничо-збагачувального комбінату пуск нової технологічної лінії, опробування якої почалося на підприємстві. Дробарки нового комплексу розміщено безпосередньо в кар'єрі. Подібна в них руда подаватиметься вгору сімсотметровим транспортером, що набагато зменшить транспортні витрати і значно знизить собівартість продукції.

Новий автоматичний комплекс

Одеса. Від важкої ручної праці при виготовленні великого вітрильного скла будуть звільнені віднині робітники скляних підприємств. Про це подбали спеціалісти Одеського філіалу Всесоюзного науково-дослідного проектно-конструкторського інституту скляного машинобудування. Вони спроектували уніфікований комплекс для автоматичного різання, транспортування й пакування скла. Перший такий комплекс уже випущений Орловським дослідним заводом «Стекломаш». Цією новинкою будуть оснащені в найближчі два роки всі скляні підприємства країни.

Діє цех здоров'я

Каспі (Грузинська РСР). Цехом здоров'я назвали робітники місцевого цементно-шиферного комбінату новий відновно-профлактичний центр. За технічним оснащенням він відповідає найсучаснішим вимогам діагностики і лікування. До кінця п'ятиріччя на кошти підприємств у Грузії передбачено побудувати чотири великих лікарняних комплекси.

На зелені жнива — всією сім'єю

Гаччі (Ленінградська область). І взимку не збідніє раціон м'ясо-молочного стада у таджикському радгоспі «Ленінбад». За пропозицією депутата у господарстві створено сімейні ланки косарів, які уклали з радгоспом договір на весь час зелених жнив. В них увійшли пенсіонери, багатодітні матері, яких влаштовує гнучкий графік роботи на косовиці, а також старшокласники. Радгосп виділив їм необхідну техніку, кормові угіддя.

(ТАРС).

(ТАРС — РАТАУ).

НА ТРИБУНУ ПЛЕНУМУ МІСЬКОМУ ПАРТІЇ

В умовах госпрозрахунку

Червневий Пленум ЦК КПРС висунув широкую програму радикальної реформи управління економікою, яка покликана поглибити і прискорити перебудову.

Знайомлячись з матеріалами Пленуму ЦК КПРС, з виступом на ньому Генерального секретаря ЦК КПРС М. С. Горбачова, розумієш, наскільки глибоко пройнята оновленням ця програма. Вона символізує початок нового етапу в розвитку економіки.

Ще зовсім недавно ми навіть не могли мислити про самостійність підприємства. В результаті цього на ширшому заводі в XI п'ятиріччі збільшення обсягів виробництва було низьким. Темпи росту заробітної плати випереджали темпи росту продуктивності праці. Підприємство повністю залежало від вищестоячої організації, від доведених нею планових показників, номенклатури виробів, чисельності робітників, інженерно-технічних і службових працівників тощо.

З першого січня підприємство працює в нових умовах, в умовах госпрозрахунку. Нам доведені нормативи утворення фондів заробітної плати, економічного стимулювання, а також норми фондів заробітної плати інженерно-технічних працівників на один карбованець товарної продукції. Але і надано право самостійності в питаннях формування чисельності кадрів, виходячи з потреб виробництва і фондів заробітної плати. Заробіток інженерно-технічних працівників встановлюється на місці з врахуванням важливості виконуваних ними робіт. Виробничий план також встановлювали самостійно, та не нижче своїх можливостей, оскільки б це підірвало фінансове становище заводу, сприяло б скороченню фондів економічного стимулювання.

Складаючи план виробництва на 1988 рік, ми виключили з номенклатури виробів ті, які були для нас збитковими.

Підсумки роботи у першому півріччі свідчать про правильність такого шляху. Виконані завдання по збільшенню обсягів виробництва і продуктивності праці. Витримується співвідношення між темпами росту продуктивності праці і заробітної плати.

Зараз ми переживаємо перехідний період, особливо в економіці, де вже відчутні паростки нового. І тут важливо, підкреслював у заключному слові на Пленумі Генеральний секретар ЦК КПРС М. С. Горбачов, щоб цей період не затягнувся, щоб ми діяли рішуче і вдумливо.

Масштабні завдання стоять перед економічною службою, спеціалістами підприємства, яким необхідно глибоко вивчити нові принципи управління економікою. Велику організацьку і ідеологічну роботу покликана повести партійна організація.

Ми з нетерпінням чекаємо нових документів в системі планування і управління економікою, які сприятимуть прискоренню перебудови, підвищенню ефективності виробництва.

Г. БАБІНА,
начальник плацфону економічного відділу шиноремонтного заводу.

У інструментальному цеху заводу «Торгмаш» імені XXVI з'їзду КПРС працює за працюючість Миколу Лобка. Фахівцем високої кваліфікації виконують найвідповідальніші токарні роботи. Уміло організовуючи свій час, трудівник домагається також значного перевиконання норм виробітку, зберігаючи при цьому відмінну якість виготовлених деталей. Передовий виробничник очолює цехове бюро раціоналізаторів, а товариші по роботі обрали його членом цехового комітету профспілки. Портрет токаря вміщений на заводській Дошці пошани.

На знімку Б. Удовиченка — токарь М. ЛОБКО.

ДО 70-РІЧЧЯ ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ

ЗНАХІДКА ВЧЕНИХ

Доповнила відомості про перебування В. І. Леніна в еміграції невелика кореспонденція, виявлена львівськими вченими-істориками в одному з номерів газети «Діло» за 1914 рік. У ній повідомляється про виступ «відомого соціал-демократичного теоретика і вождя російських більшовиків» у Лейпцігу 6 лютого перед політичними емігрантами. Датування це особливо зацікавило дослідників. Як відомо, в Лейпцігу він виступив з рефератом на тему «Національне питання» на зборах членів РСДРП. Ретельне вивчення мемуарних видань, архівних документів настановило

на думку, що емігранти збиралися кілька разів, щоб послухати вождя.

Публікація підтвердила правильність такого припущення. Викладені в ній багато пунктів реферату Леніна співзвучні з рядом його робіт з національного питання. Пропаганда національної політики більшовиків напередодні першої світової війни мала велике значення для ідейного згуртування революційних сил, становлення їх на марксистську платформу. Це стало запорукою успішного керівництва широкими трудовими масами в дальній боротьбі за соціалізм.

(ТАРС).

ЧОМУ СКАРЖАТЬСЯ РОБІТНИКИ,

повідомляє
РЕЙДОВА

АБО ПРО ТЕ, ЯК У ЗАВОДСЬКИХ
ІДАЛЬНЯХ НЕ ПОСПІШАЮТЬ
ПЕРЕБУДОВУВАТИ СВОЮ РОБОТУ

Чи можна сьогодні на підприємствах Броварщини швидко і смачно пообідати? Якщо ні, то чому? — Саме на ці запитання і намагалася одержати відповідь наша рейдова бригада під час недавньої перевірки деяких робітничих їдалень.

Те, що без скарг тут не обійдеться, було й так зрозуміло. Десь «кульгає» якість страв, в іншому місці хтось вчасно не подбав про ремонт приміщення чи кухонного обладнання, а це, безумовно, позначається на результатах роботи і настрої працівників їдальні. Або просто не вистачає кваліфікованих кухарів.

Так воно і виявилось насправді. Наприклад, в їдальнях заводів: № 7 — шиноремонтного, № 5 — пластмас, № 14 — світлотехнічного, № 36 — крупнопанельного домобудування не було особливих нарікань трудящих на смакові якості страв. Та коли копнули глибше, знайшлося багато інших істотних недоліків. Напевне, немає потреби перераховувати те обладнання, яке потрібно полагодити або замінити в цих закладах громадського харчування. Докладно про це йдеться в актах перевірки. А зауваження типу «бракеражний журнал не ведеться чи ведеться неправильно» або «в наявності лише 2—3 види соків» — «квіточки» у порівнянні з тими «ягідками», які ми побачили в багатьох заводських їдальнях.

А побачили ми там безладдя і бруд, породжені небросовісністю працівників. Звідси і та ланцюгова реакція, на одному кінці якої — великі черги, а на другому — невдоволення робітників якістю їжі. Погодьтеся, витратити майже всю перерву на обід і не відчутти нічого схожого на задоволення — це вже занадто. А яка насолода може бути від страв, коли в їдальню № 17 заводу порошкової металургії м'ясо для котлет завозять неохолоджуваним з Києва кільцевим автотранспортом (якби ж то рефрижератором). Після переробки цієї сировини із «душком» вже в обідньому залі ця котлета потрапляє в тарілки відвідувачів холодною, адже мармити для підігріву страв не працюють. В цій же їдальні (кухарі бригадири Т. І. Наumenko та Г. І. Пилипай) значиться різноманітне технологічне обладнання на 7 тисяч карбованців. Ми ж побачили погано відремontоване приміщення, поламані інвентар, брудні каstrулі і спецодегa працівників. Не вистачає меблів. Про який затишок і відпочинок трудящих можна в такому разі говорити? А якщо тут практикують ще й недовкладання продуктів? Так, контрольне зважування десяти порцій салатів із свіжих помідорів у сметані засвідчило, що недовага складає 85 грамів, а в салатах із свіжої капусти — 60 грамів (тобто 8,5 та 6 грамів відповідно на порцію).

А які справи з організацією дієтичного харчування? А ніякі. Де-не-де готують обмежену кількість таких страв, але, як правило, без врахування медичних показань. І лише в їдальні № 10 ремонтно-механічного заводу (кухар-бригадир М. І. Фокіна) впроваджені комплексні обіди і дієтичне харчування. Але і тут бажаних мати дієтичне харчування значно більше, ніж пропонують кухарі. Можливо, тому, що в їдальні не працюють три електророзетки та чотири конфорки електроплити?

Певно, читачам вже надокучило читати про всі ці недоліки. А ще більше, мабуть, набридло щодня обідати якщо і не в зовсім антисанітарних умовах, то принаймні в незатишному приміщенні. А тут ще й малий вибір страв, вони несмачні... Який же вихід? Хочемо нагадати всім, причетним до організації громадського харчування, про досвід ризького об'єднання ВЕФ, де робітничі їдальні стали важливим фактором підвищення продуктивності праці багатотисячного колективу. Тут чітко дотримуються технології приготування і роздачі їжі. При цьому широко застосовують механізацію праці, використовують промислове телебачення, впроваджують електроніку, з допомогою якої можна встановити контакт практично з кожним відвідувачем, узяти його думку про якість обіду, прийняти попереднє замовлення на завтра...

Фантастика, та й годі! Але ж подібний досвід, і дуже успішно, перейняли на Гомельському радіозаводі. Значить, це реально? Так, але якщо справді живеш турботою про людей. Чому ж колектив об'єднання № 2 їдальні промвузла, де працюють десять спеціалістів (директор Г. М. Дмух), не спроможний навести бодай елементарний порядок? Зміцнити матеріально-технічну базу, закріпити кадри (про це також слід турбуватися завчасно). Після цього можна переходити на індустріальну технологію приготування їжі. Для цього створити єдиний виробничо-технологічний комплекс, центром якого повинна стати фабрика-заготовочна. Тут можна організувати виробництво м'ясних, рибних і овочевих напівфабрикатів.

Оце і була б та конкретна перебудова, яку чекають сьогодні броварчани.

РЕЙДОВА БРИГАДА:

С. ГРЕБНЬОВА — лікар санепідемстанції,
Г. СЕРДЮК, А. МЕЛЬНИКОВА — помічники
лікаря санепідемстанції, Л. ПОЛЕГІШКО —
технолог комбінату громадського харчування,
В. НАПОЛОВ, Р. КРИВОНОС, О. ХАНІН —
громадські інспектори міськвиконкому.

НАШ РАЙОН за перше півріччя нинішнього року продав державі при зобов'язанні 95 лише 89 процентів усього молока першим сортом. Через низьку якість частини його недоодрержано 151 тисячу карбованців. Найнижчі показники першосортного молока у радгоспах «Русанівський» (79,1 процента), «Зоря» (83,6), «Заворицький» (85,1), «Літківський» (86), «Заплавний» (88,1), птахорадгоспах «Семиполківський» (84,1), «Богданівський» (87,3). Варто зауважити, що тільки за минулий місяць Броварський молокозавод повернув радгоспам «Літківський», «Заплавний» відповідно 15,2 та 1,4 тонни, птахорадгоспам «Семиполківський», «Богданівський» — 4,4 та 1,3 тонни молока.

Можливо, скажете ви, такий стан справ у названих господарствах випадковий. Е, ні. Візьміть, будь ласка, «Нове життя» за 25 листопада 1986 року і прочитайте коментар «За високу якість». Тут чорним по білому надруковано: «Останнім часом невинправданно зменшили продаж першосортного молока тваринники радгоспу «Русанівський». В результаті — господарство недоодрержало 32357 карбованців». А тепер розгорніть районку за 4 квітня 1987 року, знайдіть кореспонденцію «Вимоги одні, результати — різні» і читайте: «Особли-

во низька якість продукції (молочної — автор) в радгоспах «Зоря», «Русанівський», «Гоголівський», «Літківський», імені Докучаєва (тепер птахорадгосп «Богданівський» — автор), «Заворицький», імені Мічуріна (тепер птахорадгосп «Семиполківський» — автор).

Зрозуміло, коли в при-

данні надзвичайної протиепідемічної комісії, яке відбулося на молокозаводі.

Почнемо з представництва. Дивно, але факт, членів комісії на цей раз було більше, ніж представників господарств району. З невідомих причин не прибули на засідання головні зоотехніки

вок для охолодження молока.

Коли ж справа дійшла до покарань, то виявилось, що суворих заходів ні до кого не можна застосовувати. Бо в цьому господарстві недавно відбулась реорганізація, той спеціаліст щойно зайняв відповідальну посаду, а той може образитись і залишити її. До того ж, комісія врахувала деякі свої прорахунки і, щоб вам не було сумно, а нам дещо для звіту, оголосила догани головним зоотехнікам і ветлікарям радгоспів «Літківський» та «Русанівський» відповідно В. М. Кабишу, Д. І. Панченку та П. П. Коломіюцю, В. М. Харченку. Семиполківських спеціалістів попереджено.

Добре усе вийшло. І вовки, як то кажуть, залишилися ситими, і вівці цілими.

Тепер стає зрозумілим, чому минають місяці, а ряд господарств висновок щодо поліпшення якості молока не робить. Бо тут партійні організації до винуватців названих недоліків надто лояльно ставляться, не реагують на критику, висловлену районкою, бо навіть спеціальна комісія не може чітко визначити коло спеціалістів, від яких залежить успіх справи, і поналежному спитати з них.

Довго таким чином ми будемо перебудовуватися.

І. ОЛЬХОВСЬКИЙ.

ВИСНОВКІВ НЕ ЗРОБИЛИ

міщеннях брудно, побілка годівниць, стін проводяться вряди-годи, гній з ферм своєчасно не видаляється, на хороше молоко розраховувати не доводиться.

Спеціалісти радгоспів слабо дбають про наявність на фермах мийних речовин, дезінфікуючих розчинів, фільтруючих матеріалів.

Все це результат того, що оплата праці тваринників не поставлена в залежність від якості молока, проводиться без врахування лабораторних аналізів.

Що ж. Мабуть, досить цитувати, бо так можна переписати цілу кореспонденцію.

То в чому ж причина? На мою думку, яскраву відповідь на це запитання дало чергове засі-

та ветлікарі радгоспів «Заворицький», «Зоря», «Заплавний», птахорадгоспу «Богданівський».

Тепер же, про що мова йшла?

З боку комісії — про те ж саме, про що вже не раз раз писала газета «Нове життя», тільки з новими цифровими даними. Головні зоотехніки і ветлікарі, які були присутніми, обурювались тим, що виявились козлами відпущення. Бо, дійсно, на засідання не були запрошені головні інженери господарств, керівник лінійно-монтажної дільниці ремонтно-транспортного підприємства І. І. Білановський, до якого у спеціалістів тваринницької галузі було ряд претензій з приводу влаштування та ремонту устано-

ПІКЛУВАННЯ ПРО ДІТЕЙ

Донецька область «Іграшка» — так називається дитячий садок, який недавно споруджено в новому селищі, де живуть гірники шахтоуправління «Соціалістичний Донбас». За рекомендацією вчених Академії педагогічних наук СРСР для цього дитячого закладу введено годину праці й творчості. Два рази на тиждень кімнати «Іграшки» перетворюються в маленькі цехи та майстерні. Нехитре обладнання придбала для

дітей адміністрація шахти. З допомогою дорослих малята прилучаються до корисної праці.

На знімках: зліва — в майстерні «добрих справ» заняття з малятами проводить Е. М. Каневець; справа — свої роботи представляють вихованці дитячого садка.

Фото І. Бруя.

(Фотохроніка РТАУ).

НАРОД ГАЇТИ ПРОДОВЖУЄ БОРОТЬБУ

В останні дні різке загострення внутріполітичної обстановки сталося на Гаїті — невеликій острівній державі в групі Великих Антильських островів.

Нагадаємо, що в лютому 1986 року в результаті могутнього піднесення народного руху на Гаїті було скинуто проамериканську диктатуру сімейства Дювальє, яка була при владі майже 30 років. Але невдовзі після втечі диктатора владу захопив військовий тріумвірат на чолі з колишнім начальником головного штабу армії генералом А. Намфі, який відразу ж дав зрозуміти, що правити в країні будуть віднині військові. Саме на них і робив ставку Вашингтон.

А. Намфі не приховував, що він і його побічники вірні формулі

«Дювальєризм без Дювальє», яку нав'язала їм адміністрація Рейгана. Жажливі злидні, голод та безробіття і сьогодні є долею шестимільйонного

НОТАТКИ КОМЕНТАТОРА

населення Гаїті, 90 процентів якого становлять негри. Водночас економіка Гаїті — однієї з найбільш відсталих сільськогосподарських країн світу — як і раніше, перебуває під контролем американських компаній, які нестримно експлуатують дешеву робочу силу і природні багатства країни.

Цілком зрозуміло, що і з падінням диктатури Дювальє гаїтянське населення не припинило боротьби за свої насушливі права, за демократизацію.

Протягом останніх півтора року в країні не раз вибухали заворушення, що їх жорстоко придушували нові власті. Щоб збити напруження народної бо-

ротьби, режим Намфі оголосив про проведення в листопаді цього року загальних виборів, але водночас він спробував встановити свій повний контроль над виборчим апаратом. Його головна мета — зберегти в країні владу місцевих олігархічних і проамериканських кіл.

Вкрай реакційна політика режиму сприяла об'єднанню всіх антидиктаторських сил. Було створено єдиний опозиційний блок, до якого увійшло 57 партій та організацій

різних напрямів, у тому числі об'єднана партія гаїтянських комуністів, профспілкові організації.

Наприкінці червня на заклик демократичних сил на Гаїті почався загальний страйк, підтриманий єдиним опозиційним блоком. Головні вимоги страйкарів — відставка режиму А. Намфі і проведення справді демократичних виборів. Незважаючи на надзвичайно жорстокі репресії властей, у ході яких було вбито понад 20 чоловік і сотні поранено, страйк тривав цілий тиждень, практично паралізувавши всю країну. Закінчення страйку аж ніяк не означає, що боротьба гаїтян припинилася. Опозиційні сили вступили з закликном готуватися до чергової сутички з режимом Намфі.

М. ЧИГИР,
оглядач ТАРС.

СУВОТНЯ СТОРИНКА

Згадуючи Висоцького

У кінотеатрі «Прометей» міська організація любителів книги організувала зустріч з заслуженим діячем мистецтва УРСР, режисером кіностудії імені О. Довженка В. О. Савельєвим. Він розповів про свою роботу на кіностудії, про створення документального фільму «Спогад про Висоцького», а також про творчі плани.

Образ Володимира Семеновича Висоцького не повторюється. Ця людина об'єднала у собі талант поета, співака, композитора, актора. Поетична і пісенна спадщина В. Висоцького теж багата. Ним написано понад 400 віршованих і близько тисячі пісень творів. Мова його пісень побудована на поєднанні романтично-високого стилю з сучасним московським просторіччям. Природа наділила його сильним голосом в 3 октави (для порівняння: у Ф. Шалаліна — 2,5 октави), і яким не тріщина в апараті голосових зв'язків, радянська опера відзначилася б новим оперним геним.

Сучасники відзначають його дивовижну працездатність. Творення поетичних і піснених творів, щоденна гра у спектаклях Театру драми і комедії на Тарасівці кінооперки, де щоразу, без перебільшення можна сказати, залишав частинку свого серця. На запитання: «Що більше всього на світі хотів би знати, скільки ще місяців, днів, годин і хвилин залишилося мені для творчості?». Він згорав, цілком віддаючись роботі і пісню свою «успел допеть».

В. Висоцький — найкращий виконавець ролі Гамлета, за що у Парижі був удостоєний найвищої нагороди. А ось ці рядки дають відповідь на питання про нього як поета, актора, людину:

Если, путь прорубая
отцовским мечом,
ты соленые слезы на ус
намотал,
если в жарком бою
испытал, что почем, —
значит, нужные книги
ты в детстве читал!

Володимир Висоцький мав єдину відзнаку — грамоту МВС СРСР. Та найбільшою нагородою для нього була народна любов до його пісень і поезій.

Його біографія і творчість становлять для нас великий інтерес. Незабаром на кіноекрані вийде трисерійна стрічка Е. Рязанова, яка ще більше поглибить наш знання про Володимира Семеновича Висоцького.

Л. СУЛИМА,
відповідальний секретар правління міської організації любителів книги.

Б УЯННЯ природи, як-рава зелені і барви літа завжди жили творчі фантазії народу, надихали його на створення обрядів, які б славили розквіт, щедрість і красу рідної землі. Один з таких обрядів — праслов'янське свято Івана Купала. З ним зв'язане не тільки уславлення сонця й природи, надії на щедрий урожай, а й мрії про щастя, кохання, вибір собі подружньої пари.

Атрибутами купальського свята завжди було нічне вогнище, що уособлювало животворну силу сонця; обрядове очищення водою; символічне заквітчане деревце (гілиця, марена) і, нарешті, купальські пісні, які передавалися з покоління в покоління і збереглися в пам'яті до наших днів.

Шануючи давні традиції, сучасна молодь звертається до них як до життєдайного джерела народної творчості, мудрості, моралі.

Купальське свято зі всіма атрибутами старовини влаштували на березі Десни минулої неділі культарміїці Пухівки, залучивши до нього і жителів села, і відпочиваючих. Незважаючи на дощ, який, як воно і належить в такий день, «скупав» учасників і глядачів, свято вдалося.

— Добрий вечір вам, добрі люди! Нарешті і я потрапив до вас на свято! Щось тільки пісень не чути купальських. Хлопці, дівчата! А нумо Купалу святкувати! — це звертається до молоді один з персонажів дійства Левко. В цій ролі всі впізнають Валентина Куліша. — Хто ж мені допоможе? Хіба що моя наречена Галя? Де ж вона забарилася?

— Чую, чую, Левку! Ось і я, — відповідає Галя голосом Інни Пиндюри. — Гей, дівчата, ходімо вінки плести купальські!

— Нумо, хлопці, всі до мене. Ходімо Купало рядити.

Дівчата (Н. Марченко, С. Коростишевська, Л. Дунаєвська, Н. Кальченко, Л. Слободянюк, А. Булава, А. Степченко) співаючи плетуть вінки. Хлопці опоряджують гілице, чіпляють на нього сувеніри, ласощі.

Настав час іграти, хоровам.

Ось на човні в оточенні русалок (В. Анілченко, Л. Щинова, С. Різаненко, Р. Сулима, Л. Смолина) впливає дід Водяник (Василь Михайленко). І знову лунають пісні, жарти, сміх. Найбільше зустріч з Водяником сподобалася дітям, адже він обдарував їх гостинцями з купальського гілиця.

Вже і Водяник з ру-

РЕПОРТАЖ

„ПА І ВАША, ПА КУПАЛА“

салками відплив, і вінчки купальські дівчата опустили в деснячку хвилю, а свято триває. До півночі палало на березі ріки купальське вогнище, лунали пісні, кружляли у танку і молоді, і літні.

Добре потрудилася improvisована трійця музик в складі І. А. Ковалюка, С. С. Коваль, В. Терещенка, Г. Туліна. Звучала на святі також духовна та естрадна музика.

Від імені всіх присутніх директор радгоспу «Пухівський» О. І. Безсмертний та директор будинку культури В. Д. Холосів підякували всім артистам, музикантам, мавовістам-вітівнику Михайлові Медведовському за весело і цікаво проведені дозвілля.

Погасло купальське вогнище, та я певна, що іскри його розпалили в молодих серцях інтерес до предвічних народних традицій. І іскрам цим горіти завжди.

В. КОВАЛІВСЬКА.
На фото: «Діду, діду Водяний, вийди, вийди із води!»; «святкуємо всім селом».

Фото М. Покидька.

ТИЖДЕНЬ ТУРИСТА

СПОРТ

З ініціативи Держкомспорту УРСР спільно з Українською радою по туризму та екскурсіях у червні в нашій республіці проводився тиждень туриста. Він був присвячений роковій боротьби за мир і роззброєння.

Броварські любителі туризму зібралися біля села Зазим'я. До програми змагань було включено декілька конкурсів: «Розпалювання багаття», «Комплектування туристського мішка», «Спортивне орієнтування» та інші. Організатори тижня подбали про змістовну культурну програму. Всього виступило 15 чоловік. Туристи привезли спеціальну фотозагату, в якій розповіли про всі пригоди під час походів. Вони і зайняли перше місце. Велика заслуга в комплектуванні команди належить інженеру Л. Ф. Лапикову. Друге місце завойувала команда з фабрики верхнього дитячого трикотажу.

Але в деяких колективах фізкультури, зокрема на заводах алюмінієвих будівельних конструкцій, світлотехнічному, ремонтно-механічному, шиноремонтному, в тресті «Броварипромжитлобуд», на цей захід відреагували мовчанням. Хочеться побажати керівникам спортивної роботи цих підприємств тісного співробітництва з комітетами комсомолу і туристської громадськості міста.

В. ІВКОВ,
майстер спорту.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ

- ПОНЕДІЛОК, 13 ЛИПНЯ**
- I ЗАГАЛЬНОСОЮЗНА ПРОГРАМА ЦТ**
- 7.00 «90 хвилин». Ранкова інформаційно-музична програма.
 - 8.30 Футбольний огляд.
 - 9.15 Фільм «Пригоди Ал-Баби і сорока розбійників». I і 2 серії.
 - 11.25 Новини.
 - 16.00 Новини.
 - 16.10 Російська мова.
 - 16.40 Грає К. Родін (віолончель).
 - 17.05 Новини.
 - 17.10 Міжнародний дитячий фестиваль в Туреччині.
 - 18.10 Док. телефільм.
 - 18.35 Мультифільм.
 - 18.45 Сьогодні у світі.
 - 19.00 Концерт радянської пісні.
 - 19.15 Прискорення і перебування. Рух за колективну гарантію трудової і суспільної дисципліни на підприємствах Красноярського краю в умовах перебудови.
 - 19.45 Новини.
 - 19.50 Фільм-вистава «Балабайкин і К».
 - 21.00 Час.
 - 21.40 Продовження фільму-вистава «Балабайкин і К».
 - 23.00 Сьогодні у світі.
 - 23.15 «Пісня, романс, вальс...» Співає народна артистка СРСР І. Богачова.
- ПРОГРАМА УКРАЇНСЬКОГО ТЕЛЕБАЧЕННЯ**
- 16.30 Новини.
 - 16.40 Екран молодих.
 - 17.25 Кінопрограма «У світі цікавого».
 - 18.00 «Народний депутат». Депутатський запит і природоохоронна робота у м. Львові.
 - 18.30 Естрадний концерт.
 - 19.00 Актуальна камера.
 - 19.35 «Час рішення — час дій». Колективний під'їзд на підприємствах будіндустрії Києва.
 - 20.25 Фільм-концерт «Колісани».
 - 20.45 На добраніч, діти!
 - 21.00 Час.
 - 21.40 Фільм «Корпус генерала Шубникова».
 - 23.05 Актуальна камера. Вечірній випуск.
- II ЗАГАЛЬНОСОЮЗНА ПРОГРАМА ЦТ І ПЕРЕДАЧІ НА КИЇВ ТА ОБЛАСТІ**
- 8.00 Гімнастика.
 - 8.20 Мультифільм.
 - 9.05 «Районди багатолітній образ». Фільм-концерт.
 - 9.35 Італійська мова.
 - 10.05 Док. телефільм.
 - 10.45 Наука і життя.
 - 11.30 Телефільм для дітей «Шістнадцять днів із шістнадцяти міст».
 - 12.40 Мотобол. Чемпіонат СРСР. «Металург» (м. Видное) — «Ковровець» (м. Ковров).
 - 13.05 Програма Куйбишевської студії телебачення.
 - 13.55 Новини.
 - 14.00 Всесвітні літні студентські ігри.
 - 16.00 Фільм «Ташкент — місто хліба».
 - 17.40 Довідкова служба.
 - 18.00 Новини.
 - 18.15 Народні мелодії.
 - 18.30 Футбол. Чемпіонат СРСР. «Спартак» — «Дніпро».
 - 20.15 Вечірня казка.
 - 20.30 Р. Шуман. Симфонічні етюд.
 - 21.00 Час.
 - 21.40 Фільм «Женці».
 - 23.15 Новини.

НАШ ШАХОВИЙ КЛУБ

Тренувальний конкурс

Шостий тур

На діаграмах — завдання чергового туру: білі починають і дають мат за три ходи. Правильне розв'язання кожної триходівки дає три очка. За помічені хиби (дубль, побічне рішення, нерозв'язуваність, неможливість позиції) — додаткові бали. Вказувати слід лише головні варіанти. Останній термін надсилання відповідей — 10 днів з дня виходу цього номера газети (за поштовим штемпелем).

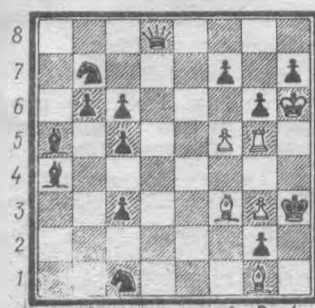
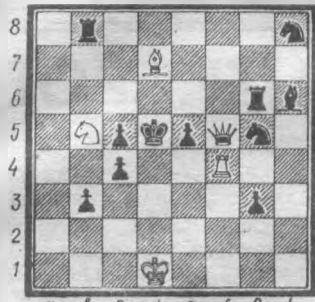
Розв'язок кожної зада-

чі надсилайте на окремій листівці або листом у двох примірниках. На поштових картках, крім розв'язань, вкажіть ім'я, прізвище, розряд з шахів (якщо є), домашню адресу з поштовим індексом, а також зробить позначку «Шахи. 6 й тур».

Чекаємо відповідей і бажаємо успіхів!

Жюрі конкурсу.

Редактор А. ВОЛОШИНЕНКО.

СИРНІ ВАФЕЛЬКИ

50 г тертого сиру, 200 г сметани, сіль, борошно у кількості, потрібній для одержання рідкого тіста, кмня.

З усіх продуктів приготувати тісто. Деко змастити вершковим маслом і покласти на нього тісто маленькими коржиками. Кожний коржик посипати кількома зернятками кмни і випікати вироби на нижньому вогні.

ПЕЧИВО З СИРУ ДО ЧАЮ

200 г молока, 80 г вершкового масла, 140 г борошна, 3 яйця, 120 г тертого на тертушці сиру, сіль.

Молоко закип'ятити з маслом, всипати у нього борошно і, помішуючи, тримати на вогні доти, аж поки маса почне відставати від стінок посуду. Продовжуючи помішувати, додати до неї 3 яйця, третій сир і трохи солі.

Масу викласти ложкою на змащене маслом деко, сформувати коржик, і випікати тривалий час.

«ЛЮБАЯ ЖИЗНЬ» — орган Броварського районного комітету Комуністическої партії України, районного і районного Советов народних депутатів Київської області. (На українському мові.)
Редактор А. ВОЛОШИНЕНКО.
Газета виходить з 17 вересня 1937 года.
Дні виходу: вторник, среда, пятница, суббота.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 255020, Київська область, м. Бровари, вул. Київська, 154.
Телефон: редактора — 4-03-76; відділу партійного життя — 4-04-81; відповідального секретаря, відділу сільського господарства — 4-02-92; кореспондента місцевого радіомовлення — 5-13-91; заступника редактора, відділів промисловості, листів і масової роботи — 4-04-81.

УПРАВЛІННЯ ТОРГІВЛІ МІСЬКВИКОНКОМУ набирає учнів в школу-магазин ПО ПІДГОТОВЦІ ПРОДАВЦІВ.

Заняття — з 1 вересня 1987 року. Виплачується стипендія 57 карбованців щомісяця. Для зарахування в школу-магазин слід подати такі документи: — заяву, — довідку про стан здоров'я, — фотокартки, — атестат про середню освіту. Звертатися на адресу: Бровари, вулиця Київська, 139; відділ кадрів.

Індекс 61285.
Друк офсетний. Обсяг 1 друкований аркуш, Тираж 14.840 примірників.
Замовлення № 121